

2006. Szokolya

Idén ifjúságunk a Börzsöny egy szép kis falujában, Szokolyán táborozott. 26 fős kis csapatunk Kismarosról érkezett a kisvonattal. A kisvonat kis megállója épp szálláshelyünk nem kis kapujában volt többek nagy meglepedésére. Az „idősebb” ifitaggok öröme táborhelyünkön két libikókára leltünk. A kert végében egy patak csordogált, a hert közepén pedig egy kerek kút állt, mely egyeseket az Ézsaiás könyvebeli baziliszkuszlukára emlékeztetett.

Naponta két igei alkalmunk volt. A délelőtti áhítatokat egy-egy ifi tag tartotta. Illés történetével foglalkoztunk.

Hétfőn arról volt szó, hogy hogyan gondoskodott Isten a prófétáról a szárazság ideje alatt a hollók és a sareptai özvegy által.

Kedden az özvegy fiának feltámasztása volt a témánk. Láttuk, hogy az Úr gondot viselt az Ő szolgájának befogadójáról is.

Szerdán Illés és Abdiás találkozásáról, Abdiás próbatételéről hallhattunk, **csütörtökön** pedig a Kármel hegyi ítéletről.

A **péntekre** jutó részben Illést halálra keresték, a pusztába menekült és be akarta fejezni a próféataságot, és egész életét. Az Úr azonban megerősítette őt, és további feladatot adott neki.

Végül az utolsó nap délelőttjén, **szombaton** arról olvashattunk, amikor Illés a Hóreb hegyén panaszkodik Istennek, hogy egyedül maradt. Isten azonban megnyugtatja őt, hogy van még rajta kívül 7000 ember, aki nem hajtott térdet a Baál előtt és újabb feladatot bíz szolgájára.

Illés történetéből nap mint nap láthattuk, hogy Isten milyen lehetetlen helyzetekben segítette meg az Ő szolgáját, viselt gondot róla és hogyan mutatta meg az Úr az Ő népének, hogy Ő az egyetlen igaz, élő Isten.

Az esti áhítatokon Habakuk és Zofóniás könyveit magyarázta lelkipásztorunk, Tibor, melyből megértettük, hogy mindent Isten tart a kezében, semmi sem történhet az Ő akarata nélkül. Láthattuk, hogy a bűnnek milyen súlyos ítélete van Istennél. Mindezen át mégis felragyogott Isten kegyelme és szeretete, hogy Jézusban elvette bűneink büntetését.

A kirándulások alkalmával többször a szabadban tartottuk meg az áhítatokat. Így szerdán például személyesen „kicsiben” is átélhettük, mit jelenthetett a szomjúság akkor, ott Izraelben. Kedden pedig Törökmezőről hazafelé hatalmas vihar ért bennünket utol egy réten. A villámok körülöttünk csapkodtak és hatalmas „zuhé” volt, melyet senki sem úszhatott meg szárazon. A zápor mégis áldásként hullt ránk, mivel átélhettük Istenünk megőrző gondoskodását.

Kirándulásainkról röviden:

Hétfő- kis zuhi Nógrád várában

Kedd- nagy zuhi Törökmezőről hazafelé

Szerda- Drégely vára, rengeteg szúnyog, nagy hőség, kevés víz, szomjúság. Hazafelé azért friss forrásvíz üdített fel bennünket, és az ideiglenesen épp ott megálló vonattal gyorsan hazajutottunk.

Csütörtök- pihenőnap.

Péntek- Magas-Tax, Nagy-Hideg hegy, Csóványos.

Szombat- hazautazás.

A hétről testileg elfáradva, lelkileg meggazdagodva tértünk haza. Itthon a tábor esős napjainak emlékére újabb kiadós zápor fogadta a beérkező vonatunkat.